

KRISZTUS MEGVÁLTÓ MUNKÁJA

Az írásokban megtalálhatjuk azt a kijelentést, hogy az Isten a **megváltás munkáját már tervbe vette a világ fundamentumának felvettete előtt**. Mi sem bizonyítja jobban azt, hogy már e világ fundamentumának felvettete előtt bűnbeesett szellem-csoportról van szó, amelynek felemelését és megtisztítását Isten már e világ megteremtésekor, vagyis az élet felébredésekor célul tűzte ki. A világ megteremtésére^{1*} nem azért volt szükség, hogy az Isten ezeket a mélyen bukott szellemeket elvesse Magától, hanem hogy a világ megteremtése által őket Magához vonzhassa és ismét igazi gyermekeivé tehesse. **Tehát e világ megteremtése a szeretetnek, a kegyelemnek, az engesztelésnek, a jóvátételnek műve volt.**

A megváltás Isten legnagyobb *kegyelmi ajándéka* a bűnben egyre mélyebbre süllyedt emberiség megszabadítására, az *elveszített üdvösség lehetőségének felkínálásával, a mennybe vezető út különleges megmutatásával*. Amikor a földet egyre inkább homályba borította a bűn, a törvény és a próféták nevelő munkáját az emberi gonoszság, a visszaélés és a formalitás pora lepte be. Ekkor lépett a földi világba Isten tökéletes első teremtesű szelleme *Jézus*, hogy elhozza a szabadulást és a reményt. Ő elhozta a hitet, a világosságot és az örömhírt *Isten mindig meg-bocsátani kész szeretetéről*. A helyes istenfogalom megtanítása mellett személyes életével és működésével hatalmas *példát mu-*

^{1*} Az anyagi világ(-ok) megteremtésére a bibliai teremtéstörténet által képi eszközökkel bemutatott **paradicsomi bűnbeesést követően került sor**. A „kiűzetés” valójában a bukott szellemek állapotával adekvát anyagi világokba való telepítést jelent, ahol a szenvedés a halál, valamit a verítékkel megkeresett kenyér jelenti a javító célzatú fejlesztés és nevelés megfelelő (és egyedül hatásos) módszerét és munkaterületét. Tehát semmiképpen nem büntetésről van szó, hanem inkább értékes gyógyításról, mely végtelenül nagyszerű, bölcs és áldozatos munkával folyt és folyik. Gondoljunk a teremtett világ természetének szépségére és végtelenül bonyolult rendszereire, de gondoljunk Jézus hatalmas áldozatára, próféták, mártírok, reformátorok működésére.

*tatott az engedelmességből, alázatból, Isten iránti hűségből. A szeretet igaz lényegét tanította, egyszerű és világos utat mutatva a farizeusi törvényértelmezés útvesztőiben vergődő, javulni vágyó bűnös embereknek. Életével és tanításaival helyreállította a hitet, az egész emberiség számára megmutatta az üdvösséghez vezető utat. A törvényeket betöltő, az igazságot elhozó tanítása a bűnös világ heves ellenállásába ütközött, mely a keresztre feszítés véres drámájába torkollott. De a dicsőséges feltámadás fényesen igazolta a tanító és a tanítás isteni erejét, amely így gyökeret verhetett a világban. **A kereszthalál nem Isten kiengesztelésére elrendelt áldozat** (hiszen az torz, gonosz és pogány rituálé lett volna, melyet Ábrahám esetében sem várt el Isten), **hanem a bűn heves ellenállásának elkerülhetetlen velejárója volt**, szomorú példája a föld süllyedtségének. Abszurd megközelítés és **fatális tévedés a feltételezés, hogy Istent az emberiség bűneiért ugyanezen emberiség által elkövetett - különösen gonosz - bűntény engesztelné ki.** Ez ahhoz lenne hasonlítható, hogy egy gyilkosnak elengedik a büntetését, mert újabb gyilkosságot követett el!*

Megváltást Jézus működése, és maga a vérrel megpecsételt és meghonosított tanítás jelent (melynek követésével a bűnös ember többé nem tévedhet el), nem pedig az Úr barbár kivégzése, mert a szeretet és megbocsátás Istenének ilyen szörnyű kiengesztelésre soha nem volt szüksége!

Részletek Balogh Dezső

„A hittitkok megnyíltak” c. művéből

1. idézet:

„...Az Úr eljövételét és szenvedését hírül adó ószövetségi próféciák sokaságából sem ezek eleve elrendelt voltát, hanem az isteni „előretudás” megnyilatkozását kell érteni, mert a mentés e módzata (önkéntes önfeláldozás) az Atya és Fiú között, - már az angyalbukás „idejében” tisztázott volt, - a Zsolt 40, 7 - 11-ben írottak értelmében! **Igen, azért szereti az Atya a Fiút,**

mert Jézus az Atyja és az elveszettek iránti szeretettől indítva elvállalta, e szörnyű kínhalállal végződő bizonyágtevő tanító küldetésnek fájdalmas végigjárását! Lássuk meg végre, hogy az **Úr véres életáldozata nem Istennek, hanem az emberért meghozott önkéntes szeretetáldozat volt!.....”**

2. idézet:

„.....Mt 5, 44 - 48.: „Én pedig azt mondom néktek: Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket. Hogy legyetek a ti mennyei Atyátoknak fiai, aki felhossa a napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisnak. Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, micsoda jutalmát veszitek? Avagy a vámszedők is nem ugyanazt cselekszik-é? És ha csak a ti atyátok fiait köszöntitek, mit cselekesztek másoknál többet? Nemde a vámszedők is nem azonképpen cselekszenek-é?....”

„...Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes.”

Ha a fenti jézusi tanács megélése az emberi tökéletesség előfeltétele, akkor ezt Isten annyival tökéletesebben valósítja meg, amennyivel magasabb a Menny a földnél!

Ha pedig nekünk ellenségeit is szerető, átkozóit is áldó, gyűlölőivel is jótevő Istenünk van, akkor meddő próbálkozás nála haragot vagy olyan hangulatot kimutatni, amelyet engesztelni kellene, mégpedig ártatlan istenfiúi vérrel!....”

3. idézet:

„.....A keresztény hittan téves vérközpontúsága abból a majdnem általános emberi fejletlenségből ered, amely a látható mozzanatok mögötti szellemi célt nem képes érzékelni. Így történt Urunk földi működésével kapcsolatban is, amikor a három éven át hintett, minden élet alapját képező **szellemi kincs helyett, golgotai véráldozatát látták küldetése lényegének**. Ezáltal a

kísérő körülményt tették meg jövedele céljának! Erre már csak azért is hajlamos a földi ember, mert az Úr élete nagyobb történéseit méltatni, évente ünnepelni viszonylag könnyű dolog, míg az Ő tanításainak szellemében minden percet, órát, napot, évet megharcolni, - már teljes lelki-erőbevetést igénylő feladat! Az egyházak tehát a könnyebb részt, a véres váltságahalál méltatását választották tanaik tengelyül.....”

4. idézet:

„...Egy másik szempontot is megvizsgálunk, melynek nagy része van a vér által való megváltás tévhitének kialakításában. **Hogy tökéletes megtisztulás és megszentelődés állapota egy életen belül nagyon ritkán áll elő,** ezt mi készséggel elismerjük, sőt állítjuk. **Ezért is kellett a keresztény hittan megváltástanába a Krisztus érdemében hit által való részesedést beiktatni,** mert a hittani tételeket megszövegező egyházatyák maguk is tudták, hogy egy emberélet komoly elhatározások és igyekvés esetében is kevés az Isten törvényével való szembenállás feladására. Viszont az újra-testetöltés rendjét nem ismerve, mégis kénytelenek voltak a menny várományosát valamiképpen a tökéletesség állapotába juttatni, miután meg van írva, hogy oda semmi tisztátalan be nem mehet! Ezt annál is inkább megtehették, mert a **Krisztus érdemeiben való részesülés feltételezett tökéletessé tevő hatása ugyanolyan érthetetlen,** mint az öszülők által elindított bűnfolyam - reánk, - késői utódokra való átvezetése leszármazás útján!.....”

5. idézet:

„...Az eddig felsorolt tökéletes bizonyító erejű ellenérvek után már azért sem állhat lenn Isten által eleve elrendelt helyettesítő véres engesztelő váltságahalál szüksége, mert a **„Ne ölj” szigorú törvényét Ő mondotta ki! Teljes képtelenség Mennyei Atyánkról azt feltételezni, hogy a világtörténelem legigaztalanabb bestiális gyilkosságát éppen Ő rendelte volna el, saját**

megbékülése áráként! De még csak az igazság törvénye kielégítése címén sem tehetta, mert azt is Ő mondotta ki, hogy: „...amely lélek vétkezik, annak kell meghalnia.” (Ezék 18, 4.).....”

A téma igen mély és részletes kifejtése megtalálható:

- *Balogh Dezső: A Hittitkok megnyíltak*
- *Titkos tanítások - I.*
- *Titkos tanítások -II.*
- *Az utolsó óra munkásaihoz-II.*
- *Evangéliumi Spiritizmus-I.*
- *Emánuel szellem nyilatkozatai*

c. művekben.